

ЦЕРВЕНО ЗНАМЕ

органъ на социалдемократическата партия (обединена) въ Плѣвентския окръгъ.

ИЗЛИЗА СЕДМИЧНО.

АБОНАМЕНТЪ: 10 ЛЕВА ЗА ГОДИНА,
5 ЛВ. ЗА ПОЛОВИНЪ ГОДИНА.

ЕДИНЪ БРОЙ 30 СТ.

ПОЗИВЪ

къмъ избирателитѣ на Плѣвентския окръгъ.

Плѣвентски избиратели,

Слѣдъ петъ мѣсечна борба на народняшко-дружбашкото правителство съ народното прѣдставителство отъ 18-то Народно събрание, това правителство, което нѣмаше болшинство въ Народното събрание, вмѣсто да си дигне отъ управлението и да стори мѣсто на другъ, което да има довѣрието на народа разгони събранието и хвърли българския народъ въ още една изборителна борба.

Защо дружбашитѣ разтуриха събранието? Всички „невини“ обяснения, които правителството дава на този незаконенъ актъ, криятъ истинската му причина. А тя е: правителството иска да се освободи отъ присѣдствителството на 86 социалисти и комунисти въ камарата, които съ своя изобличителенъ гласъ смущаваха опетнената съвѣсть на дружбашитѣ и изнасяха прѣдъ народа на показъ прѣдателската имъ политика.

Дружбашитѣ продадоха народното дѣло тази присѣда трѣбва да се носи отъ уста на уста и да излѣзе отъ изборнитѣ урни на 28 мартъ.

Вмѣсто да накажатъ виновницитѣ на народната катастрофа, дружбашитѣ се впуснаха да затварятъ политическитѣ си и лични врагове и прѣдадоха жертвитѣ си въ рѣцѣтъ на своитѣ мисити, за да търгуватъ съ тѣхната участъ. Това е едно опетняване паметта на падналитѣ на бойнитѣ полета 200,000 невинни жертви, кръвта на които зове за свещенна мѣстъ, а не за пладнешки плячкаджииства.

Дружбашитѣ
съсипаха селата и огладиха градоветѣ.

Хранитѣ на селянитѣ мухлясватъ въ хамбаритѣ, мамулитѣ изгниха изъ кошоветѣ, цвѣклото се скапа по гаритѣ—но градоветѣ гладуватъ. Защото дружбашкото правителство обѣща на производителитѣ голѣми цѣни за тѣхнитѣ произведения—а съсипа желѣзницитѣ, които трѣбваше да ги изнесътъ. Колкото сж запазени желѣзницитѣ, тѣ служатъ

само на онѣзи дружбашки приятели, които могатъ съ голѣми мисарства да се снабдятъ съ вагонъ — но

солта се топи край Черно море и се продава по селата 25—30—35 лв. кило.

Така дружбашитѣ поетниха живота. Тѣ се клепа прѣдъ народа да му служатъ честно и вѣрно, но, като влѣзоха въ народното събрание, тѣ станаха.

достове на чернитѣ народни изедници и забравиха народнитѣ нужди. Тѣхния финансовъ министеръ, който разпрѣдѣля данѣцитѣ върху народа, е

Даневъ министра, който продаде Силистра.

Тѣхния външенъ Министеръ който трѣбва да защитава каузата на българския народъ прѣдъ външния свѣтъ, е

чорбаджията Маджаровъ,

който трѣбва да бжде тикнатъ въ затвора за блѣскавитѣ си дѣла като дипломатъ прѣзъ 1912 и 13 година.

А първия имъ съвѣтникъ, утрѣшенъ другаръ на Стамболийски въ управлението, както му бѣше другаръ въ затвора, е

Д-ръ Николаки Генадиевъ,

който причини съюзническата война на 16 юлий 1913 г. и прѣдаде българската политика въ нѣмски рѣцѣ, макаръ сега да лази по коремъ прѣдъ съглашението.

Такива сж другаритѣ на дружбашитѣ въ управлението, а чиновницитѣ имъ сж още по-прѣстѣпни и простаци.

Вмѣсто да намалятъ чиновницитѣ, както обѣщаваха на селянитѣ, дружбашитѣ ги увеличаватъ, само че изгонватъ честнитѣ и способни чиновници и на тѣхно мѣсто назначаватъ катили, пуснати отъ затвора. Прѣзъ мѣсецъ януари само дружбашитѣ пуснаха отъ затворитѣ повече отъ 600 крадци, убийци и фалшификатори, между които и

другаритѣ на обѣсения Викентий п. Анастасовъ,

който хвърли бомбата въ Казиното прѣзъ 1915 год. Чудно ли е слѣдъ, това, че днесъ почнаха да се повтарятъ сѣжитѣ злостѣния?

Като забравиха всичкитѣ си длѣжности къмъ народа, който ги бѣше избралъ, дружбашитѣ помнѣха само това, че тѣ сж

вѣрни слуги на Народняко-византийскитѣ интереси.

Ще дадете ли подкрѣпка на тази политика въ изборитѣ на 28 мартъ?

Това е невъзможно. Българскиятъ народъ има единъ здравъ усѣтъ, който ще му даде възможность да познае.

вълцитѣ въ овчи кожи.

Такива сж дружбашитѣ, които наричатъ себе си земледѣлци, макаръ да не могатъ да различаватъ житния класъ отъ ечемени.

Прѣдъ българския народъ ние изнасяме **чистото знаме на социалиститѣ**

подъ което зовемъ да се наредятъ честнитѣ борци за правда, свобода и човѣшки животъ на хубавата българска земя. Работницитѣ и занаятчийтѣ по градоветѣ, земледѣлцитѣ по селата и честнитѣ народни служетели изъ канцеларитѣ не сж врагове, както искатъ да ги насѣкватъ прѣстѣпнитѣ дружбашки герой. Тѣхното дѣло е общо, а то е дѣлото на

Единната народна власть въ рѣцѣтъ на народа!

Смъртъ на сѣжпотията, спекулата и контрабандата!

За всички работа, за всички земи, за всички благосостояния!

Дѣйствително наказание за виновницитѣ на народната катастрофа!

Амнистия за всички жертви на прѣстѣпната дружбашко-народняшка провокация!

Въ името на тѣзи искания ние зовемъ всѣки борецъ за правда, свобода и благоденствие да гласува на 28 мартъ

съ социалистическата бюлетина.

Да живѣе спасителния социализмъ!

Долу дѣлото на народнитѣ съсипници

Реакционния законъ.

Тѣсницитѣ въ Работнически вѣсникъ упрѣкванъ нашата парламентарна група, за гдѣто ти внесла приетия отъ послѣдното народно събрание „Законъ за защита на публичнитѣ събрания“. Какъвъ е този законъ? Неговия чл. 1 гласи: който съ сила или заплашване нападне чуждо публично събрание съ цѣлъ да го разтуритѣ или прѣвземе, наказва се съ строгъ тъмниченъ затворъ

до 5 години. Мѣрка за неотклонение въ този случай можи да бжде задържането подъ стража“. Както е ясно отъ този цитатъ, законътъ е насоченъ само противъ шайкаджийтѣ и хулиганитѣ, които отнематъ свободата на гражданитѣ да разискватъ политически въпроси. Защо тѣсницитѣ считатъ, че този законъ е насоченъ срѣщу тѣхъ? Защото тѣхната съвѣсть е нечиста, защото е извѣстно, че когато нашата партия, бидейки на власть, полагаше голѣми усилия да осигури

свободата на събранията, единствени тѣсницитѣ се явяваха като бѣсни на тѣзи събрания и ги разтурваха дори съ силата на орѣжието.

Но чудна е иронията на сѣдбата? Първъ случай на приложението на този „реакционенъ общодѣлски законъ“ въ Плѣвентско е послѣдвалъ тъкмо по искане на тѣсницитѣ. Прѣди окръжнитѣ избори на 25 януарий въ с. Староселци, Плѣвентско дружбашитѣ нападнали свиканото тѣснѣшко агитационно събрание, разтурили го и на-

били агитаторитѣ. На другия денъ бититѣ тѣснѣнци бѣха прѣдъ кабинета на сѣдебния слѣдователъ за да искатъ защита отъ буржоазното правосѣдие, на основание „общодѣлския“ законъ, а още слѣдъ два дни буйнитѣ староселски дружбашки бѣха въ затвора. И въ прѣдстоящата прѣдизборна борба ние ще видимъ какъ въ цѣла България тѣсницитѣ ще се позоваватъ на нашия „реакционенъ“ законъ, за да търсятъ защита. На кого, прочее, служи този законъ ние оставя-

ме да рѣшатъ онѣзи тѣснѣнци, които още мислятъ съ своитѣ мозъци.

ОТЗИВИ

„ОБЕДИНЕНИ“

Който иска, да вѣрва: Генадиевъ и Боевъ сж обединени за прѣдстоящитѣ избори. Какъ е станало това „обединение“—само Боевъ и Ковачевъ знаятъ. Въ всѣки случай Плѣвентскитѣ

граждани на 10 март надвечер бяха свидетели на една омерзителна гледка; Генатиев и Боев придружени от една тайфа партизани, които довчера си жереха очите и не смѣха да се покажат предъ свѣта за „чиститѣ“ си дѣла, манифестираха изъ Пльвенскиѣ улици своето „братство“. Така постепенно се реализира тѣснашката революция: „контрареволюционеритѣ“ общо дѣлци се замѣняват на политическата сцена съ „прогресивната“ обединена буржоазия. Радвайте се и веселете се тѣснаци, защото виждате послѣдствията отъ вашата „неприложима“ и пр. Класова борба!

Загадъчно мълчание.

Бѣ предизборната си рѣчь на 7 мартъ въ Пльвенѣ тѣснакътъ Тодоръ Лукановъ говори за много работи, но за „грандиозната желѣзничарска и телеграфопощенска стачка не каза нито дума, буквално нито дума. Като че ли нищо не е ставало. Като че ли хиляди сѣмейства желѣзничарски и телеграфопощенски не влачатъ още тежките послѣдци отъ тази борба. Защо това мълчание? Нима стачната борба на 20,000 работническа маса не заслужава вниманието на една партия, която зове себе си „работническа“?—Очевидно е, че има нѣщо, което тежи на свѣстѣта иѣкому, за да отклонява вниманието отъ този въпросъ.

Защо народътъ не вѣрва въ правосъдието.

Безспоренъ е факта, че старата вѣра на българския народъ въ правосъдието му е силно разклатена. Отъ висотата на министерската маса самъ министъръ-председателътъ Стамболийски каза: „не вѣрвамъ вече на българското правосъдие. Причината на този печаленъ фактъ е безспорно, начинътъ, по който често силнитѣ, органи на правосъдието гледатъ на своитѣ длѣжности. Прѣдъ насъ е напр. крупния случай. Сегашния подпрѣдседателъ при Пльвенския Окрѣженъ сѣдъ

Г-нъ Иванъ Кировъ—Кириловъ въ битността си слѣдствателъ при сѣщия сѣдъ разгѣдва слѣдствено дѣло № 130 1919 г. противъ жителитѣ на с. Ясенъ за гдѣто „нападнали и разграбили собствения имотъ, който прѣди два мѣсеци съ рѣшение на Окр. Сѣдъ бѣше признатъ за имотъ селски и заграбенъ отъ Пенчо Тодоровъ. Но провърѣва щастieto на Г-нъ Кирова прѣзъ врѣмето на „общо дѣлеца“ Джидровъ и той става прокуроръ на Пльв. Окр. сѣдъ. Попада му за разглеждане сѣдъто слѣдствено дѣло и той написва обвинителенъ актъ по сѣдъто дѣло, въпрѣки категорично то постановление на чл. 344 отъ угл. сѣдопр., който заповѣдва че прокурорътъ е длѣженъ да се отстранява по дѣлата, по които е билъ слѣдствателъ. Очуденитѣ жители отъ с. Ясенъ, които Г-нъ Кировъ отначало пусна подъ подписа като слѣдствателъ, послѣ имъ поиска около 30,000 гаранция, а днесъ имъ пише обвинителенъ актъ колкото и да сѣ прости, се питатъ; ами че той сега е подпрѣдседателъ на сѣдъ, може на сѣдъто основание да участвува и когато ни сѣдятъ? Ако така се гледа на отвѣднитѣ мѣри и то ще стане. Защото имаме и другъ случай: на 22 януарий Г-нъ Кировъ прѣдседателствува сѣдътъ, прѣдъ който е сложено на разглеждане угл. дѣло № 14 1914 г. по което между обвиняемитѣ е другарътъ на Г-нъ Кирова по гисателскитѣ прѣдприятия—Ячо Хлѣбаровъ. Вѣрно е че дѣлото случайно се отложило, защото призовката на единия обвиняемъ вмѣсто въ Долни Джбникъ изпратени въ Мъртвица, но ако това не бѣше станало; нали Г-нъ Кировъ ще трѣбваше да произнесе присѣда противъ приятеля си, на свадбата на които само двѣ седмици слѣдъ това вземаше такова активно участие?

Ние мислимъ, че такива факти, както и по ранния случай съ търговица Борисъ Калчевъ подронватъ присѣжа за правосъдието.

Партиенъ животъ НИКОПОЛЪ

На 29 се състоя общо сѣбрание въ което се избра новъ мѣстенъ комитетъ въ составъ: касиеръ-организаторъ Янко Ивановъ, секретаръ Ив. Нейковъ и членове Дучо Дучевски, Петръ Марковъ и Д. Ивановъ. За стачкоизмѣнничество се изключиха Родевъ и К. Кичевъ.

Изборитѣ за училищни настоятели на 7 Мартъ т. г. въ Сомовитѣ дадоха за нашата листа 146 гласа, за земледѣлската 149. Допълнителнитѣ избори за общински свѣтници ни дадоха въ с. Въбелъ 82 гласа, въ Трънчовица 93, Гигенъ 69.

Ловечъ. Съ 718 гласа въ окрѣжнитѣ избори получаваме 2 окрѣжни свѣтници.

Гр. Троянъ. Влиянието на нашата партия, въпрѣки усиления, нечуванъ дори, тероръ, въ града и околията е запазено. Въ града отъ 22 гласа въ първитѣ законодателнитѣ избори, се увеличиха на 77 при настоящитѣ. Въ с. Острець 96; с. Врабево 39; с. Видима 37; Ново село 35; Колибито 32; с. Дълбокъ-Долъ 31; с. Бѣли-Осъмъ—22; с. Дебнево—19; с. Лѣшница—19 аостаналитѣ по 10 гласа. Комитета.

На 25 февруарий 920 год. въ града ни се основа потребителна кооперация подъ фирмата. Работническа Кооперация „Напрѣдъ“

Всички желаючи, отъ града и околията, да станатъ членове да се отнѣсатъ до управителя Иванъ В. Марковски. Кооперация „Напрѣдъ“

Тетевенъ. Резултатитѣ отъ изборитѣ за окр. свѣтници въ тетевенска околия сѣ: Тетевенъ 93 гласа, с. ч. Витѣ—66, с. Т. Изворъ—39, М. Желѣзна—64 Гол. Брѣстница—73, Гложене—16, Турски Изворъ—17, Ябланица—8 и Видраре 41. и на други мѣста по нѣколко.

Въпрѣки обстоятелството, че властѣта, начело съ околийския началникъ и бѣлогвардейцитѣ му агитираха изъ селата и въпрѣки обстоятелството и сѣщю социалистичѣ агитираха открито коалирани буржуазни листи, нашитѣ гласове отъ миналитѣ избори сѣ изобщо запазени, а на нѣкои мѣста и увеличени.

На 29 мартъ общинскиятъ свѣтъ държа засѣдание въ читалищния салонъ „Съгласие“ по въпроса за построяване гимназиално здание въ града.

Слѣдъ изчерпването на дневни редъ общ. свѣтнитѣ др. Д. Д. Стойчевъ прѣдложи на общинския свѣтъ да обмисли въпроса и протестира противъ небивалия тероръ упражняванъ отъ полицията, начело съ околийския началникъ Стойко Нановъ върху гражданството.

Правдивото негодувание съ което др. Стойчевъ изреди нѣколко факти, увеличаващи околийския началникъ като вулгаренъ дружбашки агитаторъ, а полицията му като кърджалийска орда, заразиха прѣпълената аудитория, която аплодира.

Слѣдъ тоя инцидентъ кметътъ даде отидѣ слѣдъ който да се разисква подигнатия въ-

просъ. Окол. Н-къ, обаче, се явява прѣзъ врѣме на отпѣха и налага закриване засѣданията на свѣта.

Тоя новъ героизмъ на батулския полицей даде поводъ на гражданството да му засвидѣтелствува своето прѣзрение.

Изборнитѣ борби започватъ и дружбашитѣ наново нагласяватъ своята агитационна машина. Докато по-рано околийския н-къ заплашваше гражданитѣ, че ще прѣмѣсти околията въ Ябланица, ако не образуватъ земл. дружба и не гласуватъ за земледѣлско-генатиевистката листа, днесъ, когато всички бивши радослависти и политически лумпени сѣ организираны въ една мизерна дружба, земледѣлцитѣ агитиратъ съ ново знаме; „Който гласува за тѣхъ щѣлъ да получи по 10 кила солъ!“

Д-ръ Д. Лѣсичковъ

въ гр. Пльвенъ.

Приема болни по вътрѣш. ни и венерически болести

(Домъ Д-ръ Иванъ Бижевъ до модерния кинематографъ).

КОМИСИОНЕРЪ-ЕКСПЕДИТОРЪ

ЗАХАРИ Н. ЛѢСЕВЪ

Бившъ инспекторъ, началникъ. ГАРАТА И ЧИНОВНИКЪ ПО Б. Д. Ж.

Приема да експедира и освобождава, всѣкаквъ видъ вагона, дребни пратки, багажи и колетни марки. Каларира вагони за всички гари.

Дава улѣтвения по срочнитѣ тарифи и пактуванието.

Урежда всички рекламации прѣдъ управлението на желѣзницитѣ.

Пльвенска Популярна Банка—Пльвенъ.

ГОДИШЕНЪ БАЛАНСЪ

За 31 декември 1919 год.

СМѢТКИ	ОБОРОТЪ		ОСТАТЪЦИ	
	ДА ДАВА	ДА ЗЕМА	АКТИВЪ	ПАСИВЪ
1 Каса	4847681 88	4830211 40	17470 48	
2 Заеми срѣщу порѣжители	1705526 —	954226 —	751300 —	
3 Скантирани полици	550211 01	369123 01	181088 —	
4 Заеми срѣщу залогъ	5000 —	—	5000 —	
5 Разни смѣтки	152504 58	103163 21	49341 37	
6 Полици за събиране	2041 20	1301 20	740 —	
7 Движими и недвиж. имоти	8631 10	655 05	7976 05	
8 Заеми срѣщу цѣни книжа	126000 —	17280 —	108720 —	
9 Дѣл. въ Б. Ц. К. Б. и Съюза	500 —	—	500 —	
10 Изхищани въ Б. Ц. К. Б.	1558491 62	1459149 59	99342 03	
11 Общи разности	25004 47	25004 47		
12 Фондъ общеполезни нач.		337 72		337 72
13 Фондъ застрахов. чинов.		168 86		168 86
14 Капиталъ	2810 —	579510 —		567700 —
15 Резервенъ фондъ	2560 —	8477 55		5917 55
16 Фондъ несѣбир. вземане		1748 89		1748 89
17 Срочни влогове	24800 —	182900 —		158100 —
18 Бесрочни влогове	1068677 35	1411255 79		342578 44
19 Тек. безлих. смѣтки		13846 54		13846 54
20 Чужди полици	1301 20	2041 20		740 —
21 Прѣводи	863831 55	980616 45	6582 20	116784 90
22 Гер. пощенски марки	6582 20		40 30	
23 Сѣдебни разности	444 10	403 80		
24 Лихви и комисиони	82361 87	82361 87		
25 Лихви и ком. за 1920 год.		11177 53		
26 Печалби загуби	41815 39	41815 39		11177 53
Всичко:	11076775 52	11076775 52	1228100 43	1228100 43

за директоръ ИВ. МАНДИКОВЪ.

ВЪДМОСТЪ

за загубитѣ и печалбитѣ на 31 декември 1919 год.

Наименование	Сума	Наимен.	Сума
I Бюджетни разности		отъ л. К. и пр.	
За персоналъ	15187 62		82361 87
Канцеларски, освѣтл. и отопление	7466 85		
Наемъ	1450 —		
Командировки	900 —		
II Погашения			
Амортизация на имотитѣ	655 05		
III Лихви			
Повърнати лихви	874 85		
Платени лихви на срочни влог.	2679 45		
Капиталъ лих. насроч. и без. влог.	12188 65		
Платени лихви на безр. влог.	660 05		
Отнесени лихви къмъ 1920 г.	11177 53		
Разни изправления	12235 80		
IV Частни печалби			
10% за резервенъ фондъ	168860		
5% за фондъ несѣб. взем.	84430		
2% за фондъ за общоп. нач.	337 72		
1% за фондъ застр. чинов.	168 86		
3% възнагр. на упр. свѣтъ	506 58		
2% възнагр. на сконт. ком.	337 72		
4% въз. чинов. и служащ.	844 30		
Дивидентъ на изпл. дѣлове			
— 5% 12157 94	16886 02		82361 87
	82361 87		

Управител. свѣтъ:
Прѣдсед. А. Спасовъ
Под. К. Грънчаровъ.
Сек. Ил. Георгиевъ.

Членове:
М. Т. Лукановъ
Цв. П. Начевъ
Г. Кюмюржиевъ
К. З. Олашковъ
Ал. Найденовъ
Д. Ц. Чохаджиевъ

Контроленъ свѣтъ:
Прѣд. М. Найденовъ
Членове:
Цв. Г. Бояджиевъ.
Люб. Ивановъ
Д. Пъловъ
Хр. Цв. Дековъ